

Fiskarena i vår östra skärgård bedrev förr i tiden sitt sillfiske under primitiva former. Vid tiden för sekelskiftet till exempel bedrevs nämnda fiske från så kallade vrakekor, och även efter sekelskiftet, givetvis. Detta fiske kallades för "att fara och vraka". För försäljning av salt sill och torsk i tunnor (då vrakekorna även fick bli fraktbåtar) ställdes ofta färdena till t ex Kalmar och Mönsterås.

Ombord på dessa vrakekor fanns en besättning på tre, fyra man. Varje man var ägare till omkring 20 sillgarn, vilka alltså tillsammans utgjorde en länk på 60-80 sillgarn. När en så pass stor länk var utsatt var det stora utsikter till en lyckad fångst.

Under sillens lektid, då den gick i stora stim, kunde fiskarena ibland ha turen att få en jättefångst av sill! När ett fiskelag kom hem och hade fått luna, betydde det att ekan var full av präktig sill, vilken låg och väntade på att bli plockad från sina garn. Allt ledigt folk - ju flera, desto bättre - sammankallades (det var kvinnor, barn och de hemmavarande gamla fiskarena). Då behövdes det verkligen hjälp med att "bena" sillen ur garnen. Därefter vidtog saltningen som skedde i stora tunnor, som lagrades i sjöbodarna.

På sommaren "mängdes" eller "blodlakades" även sillen. Också torsken saltades i tunnor och vidarebefordrades norrut. Efter saltningen, och sedan tunnorna förseglats, transporterades de till ekorna som då fick bli transportbåtar. Dessa transporter till ekorna tillgick så att tunnorna bars, hängade i rep, i stora så kallade "bärebommar" av några starka karlar. När allt arbetet och transporterna till vrakekorna var klart, skulle de som varit behjälpliga undfägnas med mat och dryck. Detta kallades för "bärekalas".

När ekorna var lastade kunde man göra sig klar för färden norrut från vår östra skärgård med dessa öppna ekor. Två dagar kunde det ta att för segei och med åror nå smålandslandets orter. De for då ofta till Kalmar och Mönsterås, där de fick ligga vid kajen och direkt från sina respektive ekor saluföra sina produkter.

...

Under uppehållet i Småland förekom ofta livligt uppskattad uppmärksamhet från skilda personer. Jeansson, dåvarande ägaren av Kalmar Ångkvarn, sades vara en synnerligen populär person. Det hände nämligen ibland att blekingefiskare fick sig en säck mjöl till sitt hushåll i gåva av Jeansson! Man fick aldrig vetskap om varför denna godhet ägnades just blekingefiskare, men folk gissade på att den rike kvarnägaren kände en viss samhörighet med Blekinge sedan sin tid i Hultmarks affär i Karlskrona. Säkert är att folk var tacksamma över denna fina gest! Man önskade naturligtvis den gode kvarnägaren all möjlig välgång!

Kalmarsundsholaget upplät sina ångbåtar till nattlogi åt fiskarena, som eljest i alla väder var hänvisade till att ligga i sina öppna ekor! Ombord på ångbåtarna var det varmt och skönt att få vila ut efter dagens knog. Det var på något "senare" färder som de fick logera ombord i ångbåtarna.

I mina gamla anteckningar finner jag vad en gammal ungskärsfiskare berättade för mig en dag för länge, länge sedan:

- Före det vi fick ligga på ångbåtarna så låg vi alltid i våra öppna ekor med endast ett täcke å överst ett segei över oss.

- Ibland hade rimfrosten brett sitt kalla täcke över seglet. Det var en kall bädd!

Så hårt var deras liv då! Han talade sanning, den gamle som för länge sedan gjort den sista seglatsen på livets hav också, men hans berättelse finns kvar.

En stor gryta ombord fick tjäna som spis. I denna gjorde man upp eld och satte en "trefot" i grytan, och på trefoten satte man matgrytan. Under dessa foriner skedde matlagningen ombord. Det gick... Klädda i sina oljekläder och träskostövlar gick den tidens fiskare omkring där uppe.

Den femte oktober vid Mönsterås marknad gick det särskilt bra att sälja.

- Då kunde vi sälja slut på ett par dagar, sade fiskare som var med då.

Provanterning skedde och allt gjordes klart för hemfärden, när allt var slutsålt. Den resan gick i de flesta fall bra!

Så kom de hem igen, dessa östblekingska fiskare, glada och nöjda över att de fått en välbehövlig förstärkning i sin hushållskassa i svåra tider!